

تأثیر آموزش در وضعیت آسیب فرورفتگی سوزن (نیدل استیک) و عوامل موثر آن در بیمارستان فرقانی قم

مقدمه: کارکنان مراقبت های بهداشتی در معرض خطر ابتلا به بیماری های ناشی از شغل و آسیب های سوزنی هستند. که خطر ابتلا به بیماری های خونی را افزایش می دهد. با این وجود، تمام آسیب های پوستی گزارش نمی شوند، که این امر منجر به پیش بینی شیوع غیر واقعی و کم می کند. این مطالعه با هدف تاثیر آموزش در وضعیت آسیب نیدل استیک و عوامل همراه آن در بیمارستان فرقانی قم انجام شده است.

روش کار:

در این مطالعه مقطعی فراوانی و عوامل موثر بر نیدل استیک در دو نیم سال 1396 بین پرسنل درمان و دانشجویان بیمارستان فرقانی قم قبل و بعد از آموزش مواجهه شغلی مورد بررسی قرار گرفته است. ابزار گردآوری داده ها با پرسشنامه دو بخشی (اطلاعات دموگرافیک و سوالات بهداشت) انجام و داده ها با آزمون کای اسکوتر مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها: یافته های پژوهش نشان داد در نیم سال اول تعداد 30 نفر از پرسنل گزارش نیدل استیک شدند را داده اند که این تعداد در شش ماهه دوم تقریباً با همان تعداد عمل 48 مورد گزارش شده است. این افزایش بعلت آگاهی دادن به پرسنل در مورد اهمیت اعلام کردن نوع مواجهه شغلی به مسئولین بهداشت بدون نگرانی می باشد. در این بین بیشترین مواجهه شغلی در نیمه اول و دوم سال سوزن توپر (43/8%) بوده است. بیشترین مواجهه شغلی گزارش شده در بخش اتاق عمل (31/3%) بوده است ($p < 0/05$).

نتیجه گیری:

در شش ماه اول 30 درصد و در شش ماه دوم 12/5% تیترا آنتی بادی نداشتند به نظر می رسد آموزش نقش بسیار مهمی در پیشگیری از مواجهات شغلی دارد. آموزش لازم جهت واکسیناسیون و اعلام مواجهات شغلی توسط پرسنل باعث کاهش خطرات ناشی از نیدل استیک شدن دارد.

واژگان کلیدی: آموزش، نیدل استیک، مواجهات شغلی